

rejse Hjemmet, senere kan paaregne Hjælp enten til Dækning eller Forrentning af den Gæld, man maatte have gjort, eller til Driften af Hjemmet. Ud fra disse Betragtninger beder jeg meget indtrængende den højtærede Justitsminister om paa ny at tage denne Sag under Overvejelse, under velvillig Overvejelse, hvis der skulde fremkomme et Andragende fra Bestyrelsen for Epileptiker-Hjemmet i Nyborg.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg maa først benytte Lejligheden til at takke den højtærede Finansminister for de Udtalelser, han fremsatte vedrørende de vestindiske Øer. Jeg havde anket over, at den nuværende Driftsmaade for de vestindiske Øer fremkaldte Armod og Elendighed blandt den indfødte Befolkning, som ogsaa i stor Udstrækning udvandrer til Amerika, og udtalte Ønskeligheden af, at man kunde komme til en anden Driftsmaade. Det glæder mig meget, at den højtærede Finansminister synes at dele denne Opfattelse. Den højtærede Finansminister antydede, paa hvilken Maade han eventuelt vilde søge at faa indført Reformen derovre, og selv om jeg har nogen Betænkelighed ved den Ordning, den højtærede Minister i saa Henseende vil foreslaa, fordi det er saaledes — og det kan man sige sig selv —, at de højere Embedsmænd paa Øerne og de meget vellønnede Direktører for Plantageselskabet naturligvis er, hvad man kalder paa Hat sammen, hvorfor disse højere Embedsmænd paa Øerne, naar de kaldes til København for at konferere med Ministeren, er udsatte for Paavirkning fra de københavnske Pengemænd, som har store Kapitaler anbragt paa Øerne, mener jeg dog, at naar den højtærede Minister anser en saadan Konference for den rigtige Fremgangsmaade, vil det være rigtigt at tage dette til Efterretning i Haab om, at det saa maa føre til et godt Resultat.

Angaaende de Klager, som jeg har fremført vedrørende Administrationen derovre af Embedsmændene, mente den højtærede Minister, at de sikkert var i høj Grad overdrevne. Jeg maa sige, at jeg har taget alt muligt Forbehold i saa Henseende, idet jeg udtrykkeligt fremhævede, at jeg ikke havde været ovre paa Øerne og ikke haft Lejlighed til at undersøge Forholdene paa Stedet og derfor kun har kunnet fremføre de Klager, der er forebragte mig fra en Side, som jeg har nogen Grund til at tro, at den højtærede Minister ikke kan være helt ukendt med, hvor-

for Finansministeren sikkert vil give mig Ret i, at jeg har al Grund til at tro, at Klagerne er paalidelige. Jeg kan ikke tænke mig, at de Mennesker, der har givet mig disse Oplysninger, farer med løs Tale, men det vil nu blive opklaret, eftersom Ministeren har lovet en Undersøgelse af dette Spørgsmaal.

Da jeg havde Ordet første Gang, glemte jeg at anføre et Eksempel, som jeg gerne vil have undersøgt med det samme. Det er Afskedigelsen af Pastor Nygaard. Pastor Nygaard var efter alt, hvad der er mig berettet, en meget dygtig og nidkær Præst og meget afholdt af Befolkningen paa de vestindiske Øer. Han sad i Ledelsen for et Hospital derovre, hvortil Enkedronningen har givet et meget betydeligt Beløb, og saa vidt jeg ved, var det hans Hensigt at faa dette Hospital administreret paa en Maade, som sikkert var i Overensstemmelse med de Ønsker, Enkedronningen havde haft, da hun gav disse Penge. Han sammenkaldte da Repræsentanter for alle de mange religiøse Samfund, der er paa de vestindiske Øer, for at der paa den Maade kunde blive skabt en Praksis, hvorefter alle Børn ikke alene af Lutheranere, men ogsaa af Metodister, Baptister og af Medlemmer af andre religiøse Samfund, for ikke at tale om de Hedningebørn, der findes paa Øerne, kunde nyde godt af dette Hospital. Dette vakte imidlertid en meget stærk Misstemning indenfor den retroende lutherske Kirke derovre, og det endte med, at Pastor Nygaard blev jaget bort fra Embedet paa de vestindiske Øer, og en nær Slægtning af den nuværende Guvernør blev ansat i hans Sted. Jeg kunde meget ønske, at den højtærede Finansminister ogsaa lod dette Tilfælde undersøge, for det forekommer mig, at det ikke er nogen heldig Fremgangsmaade, der ved denne Lejlighed er anvendt. Men i øvrigt takker jeg den højtærede Minister for den Velvillie, hvormed han har taget paa denne Sag.

Den højtærede Justitsminister syntes at være af den Formening, at de Krav vedrørende Fængselsbetjentene i Horsens Straffeanstalt, som jeg her har tolket, var Krav, som jeg selv havde fundet paa, og den højtærede Minister fraraadede mig til sidst at gøre Kravene saa store, at jeg ikke evnede at gennemføre dem, hvorved jeg vilde vække Misfornøjelse blandt Fængselsbetjentene. Jeg maa i den Anledning blot bemærke, at alle de Spørgsmaal, jeg har talt om, har foreligget tidligere i Form